OM UNDERVISNINGSMATERIALET:

Undervisningsmaterialet har til formål at formidle Fotografisk Centers udstilling ”Nordic Delights” til folkeskole- HF- og gymnasieelever.

Undervisningsmaterialet indeholder arbejdsspørgsmål til udstillingens værker og lægger op til en bredere diskussion på baggrund af udstillingens overordnede tematik. Arbejdsspørgsmålene kan bruges samlet eller hver for sig alt efter niveau, sammenhæng og arbejdstiden til rådighed.

MÅLGRUPPE: Grundskolen 8.-10. klassetrin, Gymnasium og HF

FAGLIG RELEVANS: Udstillingen behandler temaer, der er relevante indenfor en lang række fag, eksempelvis mediefag, dansk, historie, livsforståelse, samfundsfag og billedkunst.

Temaer der behandles er: Individ og fællesskab, globalisering, identitet, race, etnicitet, nationalitet, køn, kultur, historieskrivning, kolonialisme, adoption, og politik.

I udstillingen er flere forskellige fotografiske genrer og måder at behandle det fotografiske medie repræsenteret. Udstillingen giver derfor en god introduktion til fotografiet og videomediets kunstneriske muligheder og virkemidler.

OM UDSTILLINGEN:

“Nordic Delights” er en udstilling, der undersøger og stiller spørgsmål ved forståelsen af det nordiske. Hvilke udtryk har denne størrelse og hvad vil det egentlig sige at være nordisk? I en række værker undersøges og udfordres ideer om etnicitet, nationalitet, identitet, historie og kultur i opgøret med forestillingen om det nordiske som noget afgrænset og defineret.

ARBEJDSSPØRGSMÅL:

Jane Jin Kaisen
Jane Jin Kaisen (f. i 1980, Sydkorea) blev adopteret til Danmark som barn. Kaisen er billedkunstner og filmskaber. Hun er uddannet ved Whitney Independent Study Program i New York, University of California Los Angeles og på Det Kongelige Danske Kunstakademi i København, hvor hun på

nuværende tidspunkt tager en Ph.d. grad. Hendes forskningsbaserede kunstprojekter kan tage form af videoinstallationer, fotografi, performance, tekst eller diskursive begivenheder. Kaisen bruger ofte historier, erindringer og erfaringer fra sit eget liv som udgangspunkt for værkerne

"Nordic Delights" præsenterer et udsnit af Jane Jin Kaisens projekt "Loving Belinda", som tager udgangspunkt i den fiktive familie Anderson fra Minnesota, USA, hvor et asiatisk forældrepar har adopteret en blond, dansk pige.

- Billedet viser amerikanske Hr. og Fru Anderson med deres danske adoptivdatter Belinda. Hvad er din umiddelbare reaktion på billedet?
- Historien om familien Anderson er fiktiv. Hvilket indtryk gør denne families sammensætning på dig?
- Ligner de en typisk adoptivfamilie? Hvorfor/hvorfor ikke?
- Ser du nogle problematikker ved den fiktive familien Andersons sammensætning med asiatiske-amerikanske forældre og deres danske, adopterede pige? Kan du sætte ord på?
- Får projektet dig til at tænke over transnationale adoptioner på en ny måde? Hvorfor/hvorfor ikke?

Lilibeth Cuenca Rasmussen
F. i 1970 på Filippinerne. Familien flyttede til Danmark, da Lilibeth Cuenca Rasmussen var otte år. Hun bor og arbejder i København, er uddannet fra Det Kongelige Danske Kunstakademi, hvor hun siden har været gæstelektor samt på det Fynske Kunstakademi. Cuenca Rasmussen beskæftiger sig primært med video- og performancekunst. Hun skaber performances med en både kritisk og humoristisk tilgang til emner som identitet, kultur, religion, race, køn og sociale relationer.

I værket "Afghan Rug", der er en del af serien "Afghan Hound," præsenteres fire fiktive karakter fra Afghanistan. De indgik i en performance af samme navn, hvor kommunikative fortællinger fra den afghanske tradition og kultur udfordrede Vestens ofte stereotype og forsimplede opfattelser af

den arabiske verden.

Værket drejer sig om de komplekse forhold mellem kønnene, der kan opstå når mænd og kvinder adskilles i et maskulint domineret samfund. I denne adskillelse undersøger Lilibeth Cuenca Rasmussen forholdet omkring seksualitet og konstruktionen af begrebet om køn. Disse kønsbegreber, som tilskyndes af et givet samfunds traditioner og kultur fremhæves, undersøges og transformeres i værkets portrætteringen af; En pige opdraget som en dreng, En dreng undervist til at spille en pige, En forfatter/aktivist i exil og En autoritær mand.

- Der er fire historier i billedet, baseret på en performance af Lilibeth Cuenca Rasmussen, som repræsenterer fire forskellige syn på seksualitet og identitet i Afghanistan. De forskellige roller bliver beskrevet i vægteksten. Kan du beskrive disse roller med egne ord? En der en, der særligt fanger din opmærksomhed?
- Hvordan syntes du, at disse roller afbilledets i tæppet?
- Er et muslimsk land som Afghanistan, et sted du normalt ville tænke på, som et sted hvor der bliver eksperimenteret med kønsidentitet og det androgyne?
- Hvad syntes du om at et stillbillede fra en performance bliver lavet om til et tæppe?
- Hvilken betydning har tæppevævningen, som en traditionel kunstart? Hvordan kan det relatere sig til kønstemaet?
- Hvordan passer hunden - den langhårede afghanske mynde - ind i værket?

Michelle Eistrup
F. 1969 i Danmark af en jamaicansk mor og dansk far. Opvokset på Jamaica,
i Paris og New York. Bor og arbejder i Danmark. Eistrup er billedkunstner med en bachelor i socialantropologi fra Harvard College, Pennsylvania, og uddannet på Det Kongelige Danske Kunstakademi. I Eistrups kunstneriske virke indarbejder hun temaer som identitet, kropslighed, håb,

minder og postkolonialisme ofte med udgangspunkt i sin egen tværnationale baggrund. På udstillingen viser Eistrup med de tre værker;

"This Particular Masquerade, Unmasked 2" og "This Particular Masquerade, Unmasked 4" præsenterer en visuel collage af møder og steder med en personlig og spirituel betydning for Eistrup.

- Hvilken betydning har det for forståelsen af det narrative forløb i de minder Eistrup præsenterer med de to værker at de er bygget op som collager?
- Eistrup har i nogle af disse steder og møder der er præsenteret i de to værker oplevet en spiritualitet. Hvor i værkerne læser du dette element?
- Værkerne repræsenterer en blottelse af noget der ellers har været tilsløret, hvordan kommer det til udtryk i værkerne?

I det tredje værk "Amnesia" konfronterer Eistrup lytteren med en kvindestemme fuld af indignation. Kvindestemmen formidler en følelse af isolation fra en person, hvis fortid og herkomst er blevet udvisket og glemt.

- "Amnesia", titlen på lydværket, betyder hukommelsestab. På hvilken måde kan dette værk opfattes som en kritik af den nordiske og mere specifikt, den danske selvforståelse af identitet, kultur og historie?
- Kan værket ses som en kritik af dansk selvforståelse i forhold til Danmarks rolle som forhenværende kolonimagt? Er dette aspekt af Danmarks historie noget, vi har negligeret og banaliseret i fortællingen om os selv og vores nation?
- Hvordan kan værkernes titler forstås i relation til udstillingens overordnet tematik, og sker der en ændring i forståelsen af de tre enkelte værker ved at se dem samlet?

Nermin Duraković
F. 1979 i det tidligere Jugoslavien (i dag Bosnien-Herzegovina). Bor og arbejder i Danmark. Duraković er uddannet fra Det Fynske Kunstakademi. Hans kunstværker er hovedsageligt

installationer, hvor han kombinerer skulpturelle elementer med digitale medier. Duraković skaber rum, hvorigennem han adresserer sociopolitiske emner som isolation, eksklusion og asylpolitik.

Duraković' værk er placeret i det offentlige rum uden for Fotografisk Center og er udformet som skelettet af et telt, benyttet til at huse flygtninge samt en stor lampe.

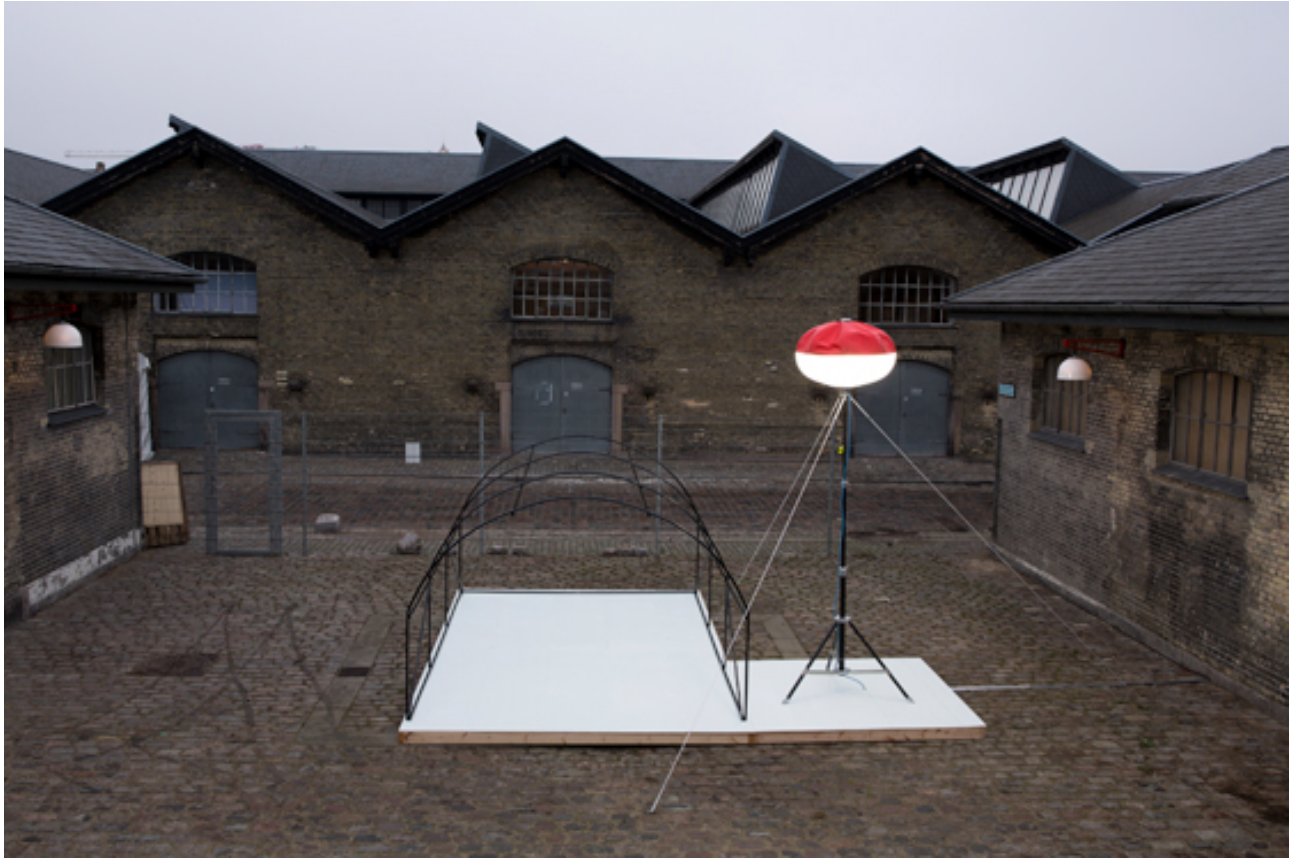

- Hvilken betydning har det, at værket er placeret udenfor?
- Hvordan kan værket læses som en kommentar på den dansk asylpolitik?
- Hvordan påvirker den danske asylpolitik forestillinger om Norden?
- Hvordan stemmer den danske kulturelle selvforståelse overens med at der er blevet oprette teltlejre til flygtninge og asylansøgere?
- Hvilke problematikker stiller den øgede migration os over for lokalt og globalt?

Sasha Huber
F. 1975 i Zürich, Schweiz, med en schweizisk-haitiansk baggrund. Huber bor og arbejder i Helsinki, Finland. Hun er uddannnet fra the University of Art and Design, Helsinki, og er på nuværende tidspunkt i gang med en Ph.d. hvor hun forsker i racisme set gennem kunsten på Instituttet for Kunst på Aalto University, Helsinki. Hubers beskæftiger sig med primært med skiftende politikkers indflydelse på erindring og tilhørsforhold, især i relation til de koloniale

reminiscenser, der kan influere os og vores omgivelser.

Huber tilsluttede sig i 2007 udvalget “Demounting Louis Agassiz”, som har til formål at blotlægge og råde bod på den schweiziske-fødte naturforsker Louis Agassiz’ historiske rolle. Som naturvidenskabelige forsker var han en indflydelsesrig stemme inden for videnskabelig racisme og “racehygiejne”. I værket er Huber fotografer nøgen stående foran fire forskellig bjerge

- Hvilken betydning har valget af de fire lokationer i billederne, samt den måde Huber er nøgternt affotograferet foran disse lokationer?
- Denne videnskabelige racisme, som Agassiz var fortaler for, eksisterer dette fænomen stadig i forskning i form af race- eller kønsdiskrimination?
- Hvordan burde denne historiske racisme håndteres, hvordan betragtes og forstås den i samtiden, og hvilken position præsenter Huber i forståelsen af hvordan dette skal behandles og håndteres fremadrettet?

Bita Razavi
F. 1983 i Iran. Bor og arbejder i Helsinki, Finland og Metsakivi, Estland. Razavi er uddannet i musik på Tehran Art University og har en kandidatgrad i kunst fra the Finnish Academy of Fine Arts. Den kollektive hukommelse, samarbejde og sociopolitisk observation er de væsentlige elementer i Razavis seneste praksis.

Dialektikken mellem det personlige og det offentlige bliver synliggjort i det udstillede værk. Razavi

peger på lovgivningsmæssige og sociale påvirkninger af vores hverdagsliv og handlemønstre. Hendes nøgterne observationer af gennemsnitlige finske hjem giver et hemmelighedsfuldt, nærmest kriminelt aspekt til værkerne.

- Hvilken virkning har det, at billederne ikke er konventionelt smukke eller kunstneriske i deres udtryk?
- Hvad sker der, når de alle gentager de samme motiver? Bliver det uhyggeligt? Banalt?
- Hvad tror du at Razavi vil ”afsløre” eller udtrykke med billederne?
- Er det billeder fra ”gerningssteder” eller er billederne snagende og stalkeragtige?
- Et hjem er noget af det mest personlige. Hvordan ville du have det, hvis dit hjem blev ”afsløret” på denne måde uden samtykke? Og endda som noget totalt uoriginalt og ”upersonligt”?
- Kan man være både rengøringskone og kunstner på samme tid? Hvad betyder det, at have disse to jobs/roller på en gang?

Nita Vera
F. 1985 i Finland. Bor og arbejder i Amsterdam, Holland. Vera er visuel kunstner med chilensk og finsk oprindelse. Hun er uddannet fra the Royal Academy of Art i Haag, NL. Vera undersøger problemer i menneskelige relationer gennem iscenesat fotografi. Inspireret af sine egne oplevelser

og nære forhold fokuserer hendes arbejde på menneskelig interaktion.

- Hvad betyder det, at Vera har taget billeder af sin far (Adolfo Vera, udstiller ved siden af Nita Vera) og sin bedstemor?
- Hvad betyder det at far og datter samarbejder, inspirerer hinanden og udstiller i samme udstilling?
- Hvilke forhold ser du mellem faren og bedstemoren? Hvor er Nita Vera i dette forhold?
- Hvilke fortællinger og historier ser vi i Nita Veras billeder? Er det varm? Humoristisk? Eller koldt og fremmedgjort?

Adolfo Vera
F. 1955 i Chile. Bor og arbejder i Helsinki, Finland. Vera er fotograf og uddannet fra Helsinki University of Art and Design. Han arbejder med temaer som identitet, social ulighed og skævhed. Derudover er indvandring et tema som forbinder mange af hans projekter.

- I værkerne har Adolfo Vera fotograferet sin forældre, hvordan har han projekteret dem? og kan der læses nogen betydning i disse visning, set i forhold til dette forhold mellem voksen søn og forældre.
- Titlen på de to værker er “What Love Weighs”, hvilken betydning kan der læses i denne titel set i forhold til de to værker?
- Adolfo Vera behandler i sine værker det komplekse forhold omkring familierelationer, hvordan undersøges denne tematik i værkerne? og hvilken betydning har det at han udstiller sammen med sin datter?

Dejan Antonijevic
F. 1966 i Petrovac, Serbien. Antonijevic er opvokset i Serbien og har boet i London før han flyttede til Sverige, hvor han nu bor og arbejder i Stockholm. Han anvender er altid en form for fotografi: rumlige installationer eller blot billeder monteret på en væg. Ser man nærmere viser billederne sig at være meget komplekse og afslører en behersket og kontrolleret verden fuld af modsigelser.

I de præsenterede værker behandler Antonijevic maskulinitet og mode. Gennem sin påklædning artikulerer den idealiserede mand sit køn og sin sociale klasse. Påklædningen bliver i sig selv en identitetsforstærkende faktor. I de udstillede værker er det tøjets mærkater, der er i fokus, mens intet af tøjet er synligt.

- Hvordan præsenteres og behandles spørgsmål om maskulinitet og identitet i værkerne?
- Hvordan skabes identitet via mærker, her tøjmærker?
- Betyder det noget, at tøjmærkaterne er fotograferet "på vrangen"?
- Hvor meget betyder "stil" for din personlige udfoldelse af identitet? Er den måde du klæder dig vigtig for hvordan du forstår dig selv og gerne vil fremstå?

Carla Zaccagnini
F. 1973 i Buenos Aires, Argentina, og immigreret til Brasilien i 1981. Bor og arbejder i São Paulo, Brasilien og i Malmø. Zaccagnini har som visuel kunstner og forfatter uddannet sig med en Bachelor of Fine Arts fra Fundação Armando Alvares Penteado i São Paulo og en kandidat i Poétics Visuais fra Universidade de São Paulo. Hun benytter sig af forskellige medier og teknikker; fra tegning, installation, performance, tekster, film og til kuratering for at undersøge hvad hun selv karakteriserer som strategiske forskydninger.

- Hvordan oplever du at se så mange postkort med næsten samme motiv? Ændrer det motivets betydning, at det bliver gentaget?
- Hvad betyder det at postkortene er udstillet, så man kan se deres bagside? At se det personlige noter på bagsiden? Hvorfor tror du at Zaccagnini har markeret nogle bestemte bogstaver?
- Hvad tror du der menes med titlen: ”The Invention of Europe”? Hentyder den til Antikken, Romerriget og de arkæologiske fund, som blev begravet i asken efter Vesuvs udbrud i år 79? Eller, som vægteksten foreslår, katastrofen om en dramatisk forudsætning for det civiliserede Europa?
- Hvad betyder det, at det er postkort, som bliver udstillet? Altså, at noget turistet og måske lavkulturelt, bliver udstillet i en kunsthal?
- Hvad betyder det, at det er noget, som kunstneren har fundet og ikke selv lavet? Hvad betyder det at udstille noget, som er blevet skabt til at blive købt og givet eller sendt til andre?

Behzad Farazollahi
F. 1978 i Teheran, Iran. Bor og arbejder i Oslo. Farazollahi er kunstner og kurator, og uddannet fra Academy of Performing Arts i Prag. Hans bruger spontanitet som metode og er interesseret i at opbygge billedrum, hvor motiverne synes i konstant bevægelse, og der ikke er en defineret

begyndelse eller en ende. Fotografiet “Undefined Structures #ll” er tegnet med lys i et mørkt rum, og kan ses som et uendelighedstegn. Samtidig kan det også forstås som en undersøgelse af fotografiet som medie; af det fotografiske billede som en tegning gjort med lys.

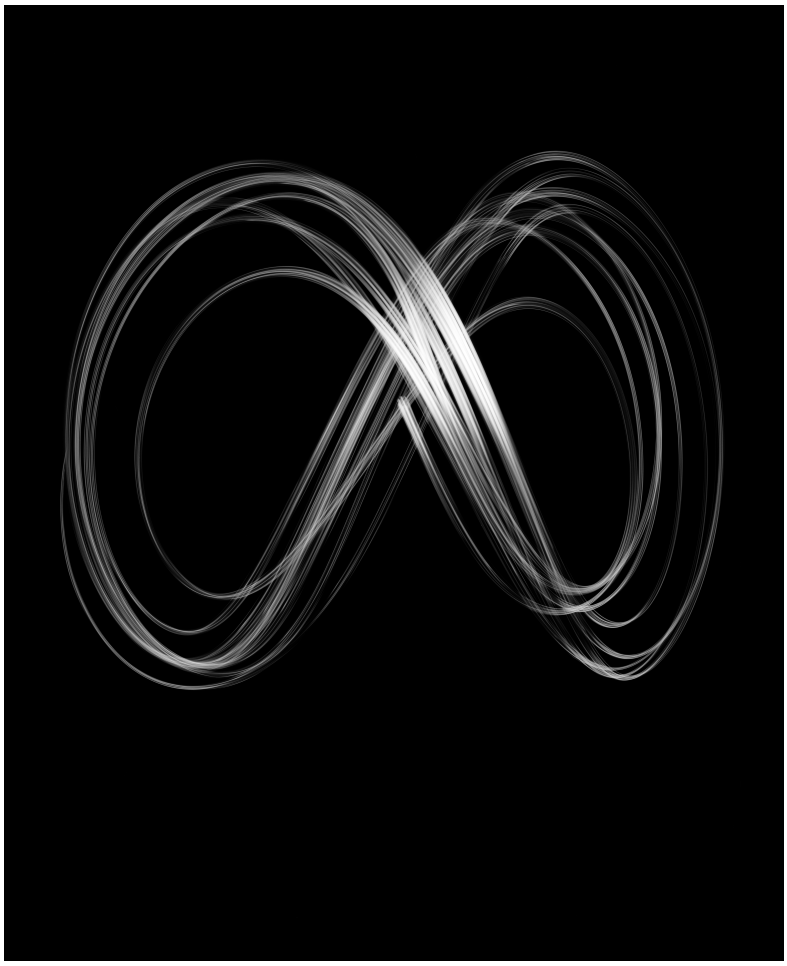

- “Undefined Structures #ll” er et meget abstrakt billede. Hvad oplever du, der handler om?
- Tænker du på en forbindelse til fotografiets historie, fx fordi det er et sort/hvidt billede?
- Kan man læse en betydning ind værkets billedrum? Kan billedrummet og afgrænsningen af dette måske ses i relation til udstillingens fokus på Norden og hvordan vi forstår Norden som sted og ting?
- Kan billedet ses som en kommentar til en entydig forestilling om nationalitet og landegrænser? Til ideen om fx danskhed?

Anawana Haloba
F. 1978 i Livingstone, Zambia. Bor og arbejder i Oslo og Livingstone. Haloba har en bachelor i kunst fra Kunsthøgskolen i Oslo og er desuden uddannet ved Rijksakademie van Beeldende Kunsten i Amsterdam. I sit arbejde udforsker hun politiske, sociale, økonomiske og kulturelle positioner i forskellige samfunds strukturer. Disse undersøgelser bruger hun som afsæt for og komponenter i performance-baserede værker, der indeholdender både bevægelige billeder, objekter, tekst og lyd.

- “I want to tell you something” var oprindeligt udformet som en live performance. Fornemmer man det i videoen?
- Gentagelsen er et vigtigt stilistisk element i videoen. Hvordan oplever du det, at den samme handling bliver gentaget igen og igen med variationer?
- I videoen citerer Anawana Haloba flere markante forfattere og tænkere i det 20 århundrede, og teksten er en form for samtale mellem Hannah Arendt, John Cage, Stephen Bantu Biko og Federico Garcia Lorca. Samtidig nynnes en sang af Woody Guthrie. Hvordan synes du de forskellige elementer fungerer i forhold til hinanden?

Henrik Lund Jørgensen
F. 1975 i Danmark. Bor og arbejder i Malmø. Lund Jørgensen er uddannet fra Malmø Art Academy, The Royal Academy i Stockholm, Valand Art Academy i Göteborg og School for Photography and Film i Göteborg. Han beskæftiger sig med video, fotografi, performance, tekst og installationer. I sine værker undersøger han ofte forestillinger om begreber som tid, rum og hukommelse, og han reflekterer over kulturelle og sociale former for repræsentation. Det kan eksempel være kendte værker fra kunsthistorien eller som her Carl Th. Dreyers film.

- I værket “The Recruitment (And Escape) of A Plastic Soldier”, lægges der vægt på migration, samt vores forståelse af udvandring. På hvilken måde behandles denne tematik i værket?
- Oplever du at værket forskyder en traditionel forestilling, som fx repræsenteret i medierne, om hvem, hvad og hvor mennesker flygter fra?
- “The Recruitment (And Escape) of A Plastic Soldier”, henviser til den danske filminstruktør Carl Th. Dreyers (1889 - 1968) langsomme og stilliserede udtrykform. Hvad er din fornemmelse af filmens sprog/udtryk? Og hvad betyder det for filmens udsagn?

Bella Rune
F. 1971 i Stockholm, Sverige, hvor hun bor og arbejder. Rune er uddannet ved Chelsea College of Art. I dag er hun professor ved Fine Arts in textiles på Konstfack, Stockholm. Bella Rune arbejder med social skulptur, ofte tilføjet med et performativt element. Centralt for Runes praksis er at skabe rum for alternative møder mellem den fysiske og den virtuelle verden. Hendes værker kræver ofte, at man skal forholde sig på en ny måde til tingene, både mentalt og fysisk.

Bella Runes tre værker “Software Mimicry - Impact 2.0” har både en fysisk og en virtuel dimension, som forskyder deres tilstedeværelse i tid og rum.

- Hvad betyder det at værkerne ligger på gulvet i stedet for at hænge på væggen?
- Hvordan oplever du at skulle bruge din telefon til at se værkerne?
- “Impact 2.0” udgør en del af titlen på alle tre værker. Hvordan kan denne del af titlen forstås ud fra fx et spørgsmål om identitet?
- Hvor stor betydning har din ageren og synlighed på sociale medier for din egen identitet?
- Hvor store forskelle er der på hvordan du udtrykker dig fysisk og virtuelt? Forskydes disse to “steder”, mellem hinanden,i forhold til måden hvorpå der kan kommunikeres?